UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

U ante T

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

mam eſſe lyeni: ventris duriciȩ: articularibus ⁊ podagricis
morbis arteriȩ tuſſi ventris diſtillationi ſtomacho. Pectus
preterea purgare vrinaȝ eiſcere: ſanguinē nariū ſiſtere: calcu
los rūpere: vuam reprimere: grȩcȩ āt ακαληφη vrtica dr.
Vruū aratri curuatura. a quo vruo. as. quod ē aratro definio.

V ante S

Vſia cū accētu in pe. latine eēntia ſiue ſubſtātia dr: Aug. in dial.
Uſia eſt proprie ⁊ principalr dcā q̄ neq̧ in ſubiecto neq̧ de
ſubiecto ſigatur: vt ē hic hō vel hic equus. Scdȩ dnr vſiȩ ge
nus ⁊ ſpēs. i. aīal: ⁊ hō: ꝙ ſolȩ īdicēt primā: vt ſi q̄s nolit vel
neſciat dicere Socratē dicat aīal vel hoīem. i. genus vel ſpēȝ
quibus dictis quid ſit Socrates agnoſcitur.
Vſitor. pe. cor. frequēter vtor. A quo vſitatus vſitatior. tiſſim⁹.
Vſpiam: pro vſq̧: ⁊ in loco ad locum ſignificat Teren. in adel.
Aut vſpiam ceciderit.
Vſq̧ alicubi: q̄ſi vno quouis loco: a quo nuſq̧ nullibi.
Vſq̧ mō ꝑpoſitio ē ſignificās ꝯtinuatiōeȝ ⁊ finē actus puta lo-
ci tpis ⁊ hmōi: vt vſq̧ ad diem dn̄icum tecum futurus ſum.
Uirg. Uſq̧ ſub extremum brumȩ intractabilis imber. Ti-
bul. Uera cano ſic vſqȝ ſacras innoxia laurus veſcar ⁊ ȩter-
num ſit mihi virginitas. Sed cū noībus ꝓprijs locorum vel
domus rus militia iungitur ſimplicem acc̄m requirit: vt vſ-
q̧ rus ꝓpero. Qn̄qȝ additur ad Ci. ꝓ deiotaro Uſqȝ ad nu-
mantiā miſit. Cū alijs v̄o iungimus ad vel ī: vt vado vſqȝ in
hiſpaniam vado vſqȝ ad padū. Interdū ēt de loco ē. Ter. in
eu. Ex ȩthiopia ē vſqȝ hȩc. Qn̄qȝ aduerbiū ē ſigans diu aut
mltum aut ꝓpe. idē ī adel. Ctheſipho me pugnis miſerum ⁊
iſtam pſaltriā vſq̧ occidit. i. ꝓpe vel vehemēter occidit. Nā
occidere ad cȩdē veteres referebā. Aliqn̄ ſigt aſſidue pſeue-
ranter. Cic. Corniſi. Mihi curȩ vſqȝ erit q̄d agas. Uir. li. vj.
Nec vidiſſe ſemel ſatis eſt iuuat vſq̧ morari.
Vſq̄quo q̄ſi ad vnū aliqd̄ tp̄s vel locuȝ: vt vſq̄quo ebria eris.
Vſq̧q̄q̧: paſſ. m aſſidue ſp: quaſi in vnoquoq̧ loco: ſiue in vno
quoq̧ tempore. Ci. Treba. Uſqȝquaq̧ ſapere oportet.
Vſq̧ eo ⁊ vſqȝ adeo. i. intātuȝ. Ci. vſqȝ eo vt ego miſerer eius
Aug. vſqȝ adeo inter fremētes ꝑmāſit ītrepid⁹ ⁊ īter lapidū
fuit cruciamta ſecurus vt īcrudelitatē iudȩoꝝ ſident arguēt.
Vſqȝ an̄ hac. i. an̄q̧ ſic exponit Do. Ibi iūgunt duȩ ꝑpōnes ſed
vna ē velut aduerbiū. nlla enī ꝑpō ꝑpōni iungi ſeꝑatim pōt
Sed vſqȝ eiuſmōi ē: vt ſine aliq̄ ꝑpōne raro inueniat. Terē.
in an. Ut aīus in ſpe atqȝ in timore vſqȝ an̄ hac attētus fuit.
Vſus ipſe vtēdi actus. Uir. Nā neqȝ erat corijs vſus interdum
cōſuetudo: Quinti. Mulierē cū q̄ lōgus illi fuerat vſus inter
dū opus ⁊ exercitiuȝ. Uir. li. viij. Arma acri facūda viro nūc
viribus vſus nūc manibus rapidis. Interdū fructus ⁊ vtili-
tas. Apul. Cum. id ex vſu meo non eēt. Hinc vtilis ⁊ vtilitas
Vſura. vſus dr. Sene. Si mihi vnius dieculȩ vſuram ꝑmiſiſſet
vn̄ ⁊ pecunia q̄ in fenore ſorti accedit vſura dr: qm̄ ex vſu ac
quirat. Hāc Uar. īpendiū vocat ꝙ inter ſe iungat vnumqȝ
fiat q̄ſi cōpendium. Sido. apollinaris poſteriora vocat: qm̄
q̄ fȩnus agitant ⁊ in vſuras extendunt vident aggregare po
ſteriora prioribus et ortis oritura ꝯnectere. Ob id grȩci το-
κος vocant eas quaſi partus poſteritatem.
Vſurarius. a. um. ex quo capitur vſus. Plau. in am. Alcumenā
vxorem cȩpit vſurariam.
Vſuarius dicitur ille cuius eſt vſus qui rei vſum capit.
Vſu venit. i. accidit. Ci. in Cato. Nā ſi id culpa ſenectutis acci-
deret eadē mihi vſu venirent oīa reliquis maioribus natu.
Ply. Id enī frequenter vſu venit vt mali bonis preferātur.
Vſucapio. is duo verba vident: vn̄ vſucaptio ſiue vſucapio.
onis. q̄ ē abuſa acq̄ſitio vel adiectio dn̄ij ꝑ cōtinuationē poſ
ſeſſionis tpis lōge diffiniti: vt puer. xxx. aut. xl. an. ſi res īmo-
bilis ſit quā poſſidemus. Triū annorū ſi nobilis. Recētiores
ꝑmā illā ꝑſcriptōeȝ: hanc v̄o vſucapionē vocāt. Ita enī dicit
vſucapio ſicut pignori capio. Cato. Hȩc pignori capio ad ȩs
militare ſcā eſt: qd̄ ȩs tribuno ȩrario miles accipere debeat.
Pau. Qui. alienā rē mortis cā traditā vſu cȩpit: nō ab eo vr
accepiſſe cuius res fuiſſet ſȝ ab eo qui vſucapionis ꝑſtitiſſet.
Vſuſfructus dicitur cū res aliq̄ nō nr̄a ē: ſȝ ꝑinde ex ea fructum
atqȝ vtilitatē capimus ac ſi noſtra eēt. Diffiniturqȝ ab Ulp.
ꝙ ſit ius alienis rebus vtēdi fruēdiqȝ ſalua rerū ſubſtantia.
Vſurpare eſt in frequenti vſu hēre: ⁊ h̄ ſiue factis ſiue v̄bis fiat.
Col. li. ij. Nā illud qd̄ in q̄buſdā ꝓuincijs vſurpat: vt corni-
bus illiget iugū fere repudiatū ē ab oībus. Ci. qd̄ ſp vſurpa
mus in orōnib⁹ dictis ac factis minimis ac maxīs cū h̄ decē
dicimus: illud nō decē. Igit vſurpare eſt frequēter dicē: ſeu
frequēter facē. Amb. lib. hexa. p ſolere poſuit: Ipm mūdū ſp
fuiſſe ⁊ fore Ari. vſurpat dicē. Iuriſcōſulti vſurpat ꝓ pre er
ius vti vtunt. Gel. li. ij. Mutiū iuriſcōſultū dicē ſolitum legi
nō eē vſurpatā mulierē q̄ cū calēdis ianua. apud virū cā ma
trimonij eſſe cȩpiſſȝ an̄ diē. iiij. calendas ianuarijs ſequentes
vſurpatū eēt nō poſſe īpleri trinoctiū qd̄ abeſſe a viro vſur
pandi cā ex. xij. tabulis deberet qm̄ tertiȩ noctis poſterioris
ſex horȩ alterius anni eēnt q̄ inciperent ex calendis.
Vſtulo. as. pe. cor. ab vro fit. Pacu. Candenti ferro crines vſtu
lare. Liui. Pauci ſemiuſtulati venere in poteſtatem.
Vſtrina. pe. pro. locus in quo metalla candeſcunt vt laborentur
Ply. In vſtrina ter ſiccantur ita vt torreant carbone puro
ac totiens vino reſtinguantur albo.
Vſtrigo. pe. pro. vredo dicitur. Amb. lib. hexa. Non deſinit eſſe
triticum: ſi aut vſtrigine aduratur: aut imbre madidetur.

V ante T

Vt coniunctio. cātiua: vt dedi tibi libꝝ vt legeres. i. ꝓꝑ hāc cām
Ci. Lētu. nō illi q̄dē vt mihi ſtomachum facerēt. Interdum
Adiūctiua ē. Plau. Is mihi ſuaſit vt ad te irem. Interdum
elegantiȩ cā ponit. Ci. Inuitus feci vt. C. flaminiū de ſenatu
eiicerē. Nihil enī ſigt niſi inuitus feci. Interdū ponit pro. ꝙ
Ter. Nihil do vt ēt impuratus ille me irrideat. Interdū eſt
aduerbiū tēporis. ⁊ ſigt ſtatim poſtq̧: ex quo primū: Uirgi.
Ut regē ȩqueum crudeli vulnere vidi. Ideȝ. Turnus vt in
fractos aduerſo marte latinos. Interdū aduerbiū qualitatis
⁊ ſigt quo mō. Uirg. Ut vidi. vt perij: vt me malus abſtulit
error. i. ſtatī poſtq̧ vidi. ſiue q̧primū vidi: quō perij. vn̄ amī
cos interrogamus. vt vales. i. quō vales: Sigt ēt q̄litatem
certam ⁊ incertam. Ter. in adel. Nō me hāc rē vt erat geſta
pr̄i indicaſſe quaſi dicat quoquo mō. vn̄ male. aliqn̄ admirā
cis. Plau. in ru. Ut in ocellis hilaritudo ē. Et illud. Ut nūc
fluctuat mare. i. q̧tum ſiue quo mō. Aliqn̄ ſilitudinis. idem.
Ut imbrices fluunt oculi. i. ſicut. qn̄qȝ ei poſtponit ita: Ci. li.
de ora. Ut q̄ſqȝ optīe grȩce ſciret: ita eſſe neq̄ſſimū. Ubi no-
tādū ꝙ licet q̄dā ꝑceperīt in hac iunctura ita ⁊ vt ſemper rn̄
dere gradus. Ouid. tn̄ li. hero. dixit. Ut ferus ē multoqȝ ſuis
truculentior euris ſpectaſſet ſiccis vulnera nr̄a genis. nō eniȝ
ſicciorībus dixit. Ponitur nōnunq̧ ꝓ vt pote. i. tanq̧. Liui.
Hēs vt in ea regiōe diuitijs ꝑpollēs qn̄qȝ ꝓ q̄ppe. Quintil.
Nec ignoro quos trāſeo. nec vtiqȝ dāno vt q̄ dixeri eē in oī
bus vtilitatis. aliq̄d īterdū ſigt ita vt: ſiue ꝑꝑ qd̄: vel q̄ ꝑꝑ: vt
ſi dicā quotidie hoſpites ad me veniūt vt īcipiā iā ſtomacha
ri tātā frequentiam. Itē ē aduerbiū optādi ⁊ ponit ꝓ vtinaȝ
Ter. in heau. Ut illū dij deȩqȝ oēs ꝑdāt. Itē ſigt ſcdȝ ꝙ Qui
til. At v̄o orator vt ē ſemꝑ ad dicēdū ꝑatus. Ci. Qui ſmo q̄ꝑ
cepta: q̧ta notitia antiq̄tatis ſcīa iuris augurū. multe ēt vt in
hoīe romano lr̄e. Interdū ſigt q̧tū. Plau. in aſi. Ut nr̄e for-
tunȩ ꝓcedūt libane. Ter. ī an. Ego. Poſtq̧ te emi a paruulo
vt ſemper tibi apud me iuſta ac clemens fuerit ſeruitus ſcis.
Ponit ꝓ q̧uis. Plau. Ut iſthuc ꝑiculū ingēs ſit me tn̄ non
terne facit. Oui. ad ruſi. Ut deſint vires tn̄ ē laudāda volun
tas. ꝓ q̧. Uir. Ut te poſt mlta tuorū funera. ꝓ ne nō. Ter. in
an. Dies hic mihi vt ſatis ſit vereor ad agēdū. Iūgit mō īdi-
catiuo. Ut ſuſtinui. Mō optatiuo. vt faciā. Mō ſubiūctiuo
Uir. Infandum regina iubes renouare doloreȝ troianas vt
opes ⁊ lamentabile regnū eruerint danai. Ab vt ſit vti ⁊ ad-
dendo nā: ſit vtinā. ſicut ſicuti. velut veluti. pro vt. i. ſicut.
Vtut. come ſe voglia. Ter. in adel. Immo. hercle hȩc queſo ſci-
re vtut hȩc facta ſunt.
Vtcūqȝ ſilr. ſigt quōcūq̧. Liu. Utcūqȝ erit iuuabit tn̄ rerūȝ ge-

ſtãrũ memorię principis terrarũ ppl'i me ipſum conſuluiſſe.
Vtinam aduerbium optantis. Quãdoqꝫ etiam dicimus. O vti
nam. Oui. O vtinam cum lacedemona claſſe petebat.

Vtputa ſignificat quemadmodum.

Vtiqꝫ aduerbium ſimilitudinis. ⁊ qñqꝫ ponit̃ pro certe vel ꝓr
ſus. Quīti. Solẽt huiuſmodi negociatores aliq̃d propriũ ac
priuatũ ſtipulari vtiqꝫ cũ rẽ alienã vendant. Hiero. in prolo.
pal'. Quę vtiqꝫ in codicibus noſtris non hñr. Sue. in Tito.
Cęterum Titũ qui prop[...]bat vtiqꝫ imperaturum.

Vtq̃d. ſignificat quãobrẽ p[...]q̃d. [...] quid repuliſti nos in finem.

Vtpote. aduerbiũ cõfirmantis. [...]ſi cauſatiuũ. ſigt̃ enī qm̃ qñ'q̃
dẽ. Sal. Antonius aberat a [...]llo vtpote ęger ac iacẽs. Poni
tur ẽt ꝓ tanꝗ̃. Sue. ĩ aug[...]des ſacras vetuſtate collapſas
aut ĩcẽdio abſumptas re[...]t: eaſqꝫ opulẽtiſſimis donis ador
nauit: vtpote q̃ in cellã capi[...]lini iouis ſexdecĩ millia põdo
auri vna donatione ꝯtulerit. Amb. li. i. of. Erat Jſaac dñm ti
mẽs: vtpote habraę ĩdoles deferẽs pr̃i honorẽ. i. qm̃ vl' tãꝗ̃

Vter. a. uꝫ. ſigt̃. q̃s vnꝰ ex duobꝰ. põiturqꝫ ĩterrogatiue: vt vter
vr̃m fecit hoc. Infinite. vt ſcio vter veſtrũ hoc fecerit. i. quis
vnus veſtrum hoc fecerit. Dicimus vter alterum. Ply. Vter
alteri dixerit neſcio. Sil'r dicimus Vter vtrũ. Ci. Vter vtri.
inſidias fecerit. Hinc fiũt Compoſita quę ſequuntur.

Vterqꝫ ſigt̃ ambos. licet inter ſe differãt. ꝙ cũ vtrũqꝫ aliq̃d fe
ciſſe dicimus ⁊ ab hoc ⁊ ab illo ſeꝑatim id factũ intelligimus
vt vterqꝫ ſibi domum ędificauit. hoc eſt ⁊ hic ędificauit ſibi
domum: ⁊ ille. Cum vero ambos dicimus feciſſe ab vtraqꝫ
cõiunctim id factum oñdimus: vt Ambo ſibi monumẽtum
conſtituerit hoc eſt. hic et ille ſimul vno ſibi cõe monumẽtũ
fecere. Propter qḋ vtrũqꝫ alterũ verberaſſe dicimus hoc ẽ
hũc illũ: ⁊ illũ hũc verberaſſe. Ci. quoꝝ vterqꝫ ſuo ſtudio. de
lectatus cõtẽſit alterũ. Quint. Cuꝫ enim vterqꝫ alteri obijciat
palã ẽ vtrũqꝫ feciſſe. Eodẽ mõ vtrũqꝫ vtriqꝫ aliquid feciſſe
dicimus. Terẽ. Quia vterqꝫ vtriqꝫ ẽ cordi. Ambos ãt alterũ
verberaſſe: vel ambos verberaſſe ambos. nõ recte dicimus
qꝛ ſignificaret̃ ambos ſeipſos verberaſſe: ſed amboſſe mu
tuo verberarũt Aug. Vterqꝫ ſigt̃ ambos ⁊ tñ ſingulari ſono
eſt ſed ſignificatione duali. Nã cũ dixit Virgilius. Cõſtitit ĩ
digitos extẽplo arrectus vterqꝫ: duo ſignificati ſunt cũ dixit
vterqꝫ. cũ aũt arrectus noluit exprimere pluralitateꝫ vt ſit in
plurali vtriqꝫ. Sꝫ hꝰ ĩtereſt: qꝛ lꝫ vterqꝫ duo ſignificet. tñ ſo
lũ duo. vtriqꝫ aũt duo ſigt̃. ſꝫ ſic vt in ſingulis multi ſint Si di
cas vtriqꝫ exercitus duo ſignifico: ſꝫ ſic, vt in ſingl'is turbaꝫ
intelligi volo: hęc q̃daꝫ diſtincta ſũt: ſꝫ itẽ auctoritate confu
ſa Nã cũ ait Vir. Sup vtraqꝫ quaſſa tẽpora cõfudit: dicere
enĩ debuit ſup vtrũqꝫ tp̃s cũ de duobus tpibus loqueretur.

Vterlibet. pe. cor. alter ex duobus: hꝰ ẽ vter quẽ tibi capere libet.

Vteruis vter quẽ tu vis ſic q̃uis: ⁊ q̃lꝫ. Nihil enĩ ẽ aliud q̃uis ꝗ̃
vnus quẽ tu uis: ⁊ q̃lꝫ: ꝗ̃ vnꝰ q̃ tibi magis libet. Hoc enĩ dif
ferũt. vteruis ⁊ vterlibet a q̃uis a q̃libet. ꝙ illa vnuꝫ ex duobꝰ
ſignificant. hęc vnũ ex pluribus. Teren. Abſq̃uis hore cuꝫ
ẽ opus bñficiũ accipe gaudeas. Quintil. Periculoſuꝫ ⁊ cum
cura intuẽdũ gñs. ꝙ ſi ĩ ꝑponẽdo vnũ quẽlibet amiſerimus
cuꝫ riſu quoqꝫ tota res ſoluitur. tutius ſic interrogare ſi hęc
actio nõ ſit q̃ ſit. Sil'. n. remouet̃ oĩa vel cũ duo ponent̃ inter
ſe cõtraria. quorũ tenuiſſe vtrũlibꝫ ſufficiet. Ecce in eodẽ lo
co. vtrũlibet ⁊ qḋlibet vſus: ẽ altero ꝓ eo qḋ eſt vnũ de duo
bus. Altero ꝓ eo qḋ eſt vnũ de pluribus. Hiero. Adducere
tur ad Aaron vel ad vnum quemlibet filiorum ipſius.

Vtroqꝫ aduerbiũ loci. hoc ẽ ad aliquẽ locũ. ⁊ ad aliũ Liui. vtro
qꝫ loco. vtraqꝫ per vtrunqꝫ locum.

Vtrũ aduerbiũ. mõ interrogãtis eſt Plau. Vtrũ id verũ putas
an nõ. Mõ dubitantis. Seneca. Vtrum nobis id conueniat
aĩaduertendum. Cõponit̃ quandoqꝫ cũ nã. Hier. li. Rx. Et cõ
ſuluerunt poſt hęc dominũ vtrũnã venturus eſſet illuc.

Vter vteri. ⁊ vterus vteri dꝛ quẽ alio noĩe locos appellãt. ⁊ vul
go falſo matricẽ: cũ matrix ſit. fęmina q̃ fetus gr̃a tenet̃. Exi
ſtimat Ply. vuluã dici in cęteris aĩalibus: ĩ muliere vteruꝫ
Jdeo vterus dicit̃ qꝛ continet ⁊ tanꝗ̃ vter ẽ ad ꝑgnãteſqꝫ ꝑ
tinet. Quandoqꝫ tamẽ ſumitur ꝓ ventre. Vir. Vteruꝫ arma
to milite complẽt. Cęcil. Nũc vter creſcit nõ põt cellari. Hu
ius diminutiuum eſt vterculus.

Vter vtris ge. maſ. pellis q̃ vinũ aut oleũ deferri ſolet.

Vterculus. Ply. Et in vterculos cõgeſtus apum liquor. Ore. n.
eum euomunt. Diminutiuum eſt ab vter pro ventre.

Vtriculos ĩ faria vr̃. Ply. accipe. li. xviij. quos galli Ciſalpini re
dundaginẽ: in venetia prouincia pleriqꝫ ſubuentres vocant

Vtricularius qui inflat ex vtre phyſtulã. Et a gręcis Aſcaules
dicitur. Suet. in nero. Vouerat ſe proditurum hydraulaꝫ ⁊
choraulam ⁊ vtricularium.

Vtor. vſum hẽo. Et ſp de rebus bonis ac neceſſarijs nec nõ et
diuinis ĩ aĩatiſqꝫ: vtor domo diligentia cõſuetudine ſtudio ⁊
hmõi. Ter. Scio te nõ eẽ vſum añ hac amicitia mea. ſꝫ cũ de
ꝑſonis loq̃mur accipitur ꝓ cõuerſari. Cice. lẽtulo. Trebonio
multos annos vtor valde familiariter. Jnde vſus cõuerſa
tõe. Quinti. Mulierẽ cum qua longus illi fuerat vſus. Et qꝛ
aliq̃ re vtimur vt ex ea fructuꝫ ꝑcipiamus: fcm̃ ẽ vt dicamus
vſum ꝓ vtilitate. Cõſtruit̃ quãdoqꝫ cũ actõ. Ci. li. acad Et q̃
a ſupioribus acceꝑant utebantur. Var. utile utamur potiꝰ ꝗ̃
ab rege abutamur Huius cõpoſita ſunt. Abutor. ⁊ Coutor.

Vtenſile. pe. cor. quod eſt ad uſum neceſſarium. Col. li. xij. vten
ſilia quibus aut aliter boũm genus: aut etiã excolitur.

V ante V

Vua ẽ q̃ in uite fit: dicta ab uuido. Aliqñ ponit̃ ꝓ uite: Virg. Et
turpe auibꝰ ꝑdã fert uua racemos. Et uua morbꝰ quẽ gręci
Staphylẽ uocãt. Inflãmatio eſt eius ꝑtis q̃ in ore. Col. dicit̃
⁊ Staphylophoros Ariſtoteli. Diſtẽditur hęc ⁊ luteo colore
ſubrubeſcit acino ꝑſimilis. Eſt aũt uua id qḋ in fine palati
depẽdet: circa fauces: ut ĩhiãte hoĩe conſpicitur: ſic dcã qꝛ ut
uua depẽdet: ⁊ hũiditate uariat̃: ⁊ eſt uocis moderatrix. Se
renus. Aegreſcunt tenere fauces cũ frigoris uis ſubijt: uel cũ
uentis agitabilis aer vꝰtit̃ atqꝫ ĩpas flatus grauis ĩficit uuas.
Sub uua ẽ minor lingua q̃ Epigloſſis dꝛ. Dicitur ẽt uua de
Apibus cũ collecte ſũt ĩ modũ botryonis depẽdẽt. Col. Cuꝫ
examẽ glomeratuꝫ in ꝓximo frõdẽtis arbuſculę ramo cõſe
derit aĩaduertito an totũ examẽ in ſpẽꝫ unius uuę depẽdeat
Ply. li. xj. Tũc oſtẽta faciũt ꝑuata ac publica uua depẽdente
in domibꝰ tẽpliſqꝫ. Vir. Et dẽſis uuã dimittere ramis. Ser.
Vuam dimittere. i. in morem uuę botryonem defluere.

Vuidũ humidũ pigue: qḋ ꝑcipue hꝫ aliq̃d humoris intrinſecus
Unde ⁊ uua dicta. Humidum qḋ hꝫ humorẽ extrinſecus.

Vulcanus deus antiq̃s putatus ẽ quo ſigat̃ ignis ꝙ canus ꝑ ae
ra uolet. Volat enĩ flãma ⁊ cãdida eſt. Hic ⁊ mulciber appel
latur: ꝙ ferrũ mulceat. Fingũt enĩ poetę hũc fuiſſe deũ ⁊ Jo
uis ex Junone filium. Qui faber Joui fulmina cõtra gigan
tes fabricauit. Hinc uulcanię inſulę appellatę ſunt.

Vulcanũ in cornu cõcluſuꝫ geris. ſigt̃ ignẽ in laterna portas.

Vulcens uulcentis fine s. poſt. l. ⁊ p. u.

Vulga ſaculus ſcorteus ſiue ex alia mã in quo pecuniã uel alia
uite neceſſaria ferre ſolẽt hoĩes: dcã ꝙ nũmos aliaſqꝫ res in
uoluat. Luc. Jn uulgã penitrare piloſaꝫ. Var. Vt uiaticũ ex
arcula adderem ĩ uulgã. Hec ẽt a ueteribus Bulga dꝛ. Eſt ⁊
uulga ſiue bulga ſoliculus ad brachiũ pẽdẽs gerẽdę pecunię
gr̃a. Luc. Cui neqꝫ iumẽtũ ẽ nec ſeruus nec comes ullus bul
gam ⁊ q̃cq̃d hꝫ. nũmoꝝ ſecũ hꝫ cuꝫ bulga cęnat dormit lauat.
Qñqꝫ ponit̃ ꝓ uulua: ⁊ ecõtrario uulua ꝓ ſacculo. Jdem Ita
ut quiſqꝫ noſtrũ e bulga ẽ matris in lucẽ aditus.

Vulgus neu. ge. ⁊ ĩdeclinabile. Et uulgus uulgi maſ. gñis ſigni
ficat multitudinẽ ignobiliorem Virg. Seuitqꝫ aĩs ignobile
uulgus. Ci. Saturnũ maxime colũt vulgi Vir. Jn uulgũ am
biguas ⁊ quęrere cõſcius arma ⁊ a uoluendo quidã dici pu
tant. ꝙ ſtulte huc atqꝫ illuc uoluatur.

Vulgo aduerbialiter. poſitũ ſigt̃ paſſiꝫ ꝑ oẽs cateruatim. Virg.
Hinc lętis urtuli uulgo moriunt̃ in herbis. Vulgo concepti
dñr q̃ patrẽ demõſtrare nõ pñt uel q̃ poſſunt quidem ſꝫ euꝫ
habẽt quem habere non licet. Qui ⁊ Spurij uocantur.

Vulgaris ⁊ hoc uulgare qḋ ẽ uulgi. hoc ẽ uile ac cõe. Vñ ⁊ rñ
de ſingulari. Ci. ĩ arte ueteri. Magna aut ꝑua facilia an diffi

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN